

ΚΡΙΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Υπόθεσις: *πραῦνασα* ἀντὶ *πραῦνας* ὁ Hermann κατὰ Ἀρποκρ. λ. Εὐμενίδες (πρβ. ἔμπροσθεν σημ. εἰς 1026).

Στίχ. 8. *τήθης* ἀντὶ *Φοίβης* ὁ Weil πρὸς ἀκριβέστερον ὀρισμὸν τῆς συγγενικῆς σχέσεως.

11. Ἡ παραδεδομένη γραφή τοῦ Μεδ. κώδ. (M) *παρνησοῦσθ'* (μετὰ τὸ ρ ἀπεξέσθη τὸ α) προῆλθε βεβαίως ἐκ *παρνησοῦ θ'*, καθὰ παρέχει Xo. 561 *παρνησιδα*, 951 *παρνάσσιος*. Ἐν τῷ παρὰ διενεώθησαν σχηματισμὸν λέξεως ἐκ τοῦ νῆσος. — Τὸ διπλοῦν σ ἔχει, ὡς ἐν τῷ *Κηφισός*, *νίσομαι*, τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μακρότητι τῆς προηγουμένης συλλαβῆς.

17. Ὁξύνους, ἀλλὰ περιττὴ εἶναι ἡ εἰκασία τοῦ Th. Heyse (*Orestie* 1884): τέχνης δὲ φερνῆ Ζεὺς νιν ἔνθεον κτίσας.

18. τοῖσδε ἀντὶ τόνδε ὁ J. Voss. Ἡ φθορὰ προέκυψεν, ὡς πολλάκις ἴδια ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις, ἐκ τῆς ῥοπῆς τοῦ τέταρτον καὶ οὐδὲν δικαίωμα παρέχει νὰ γράψῃ τις σὺν τῷ Weidner: τέταρτον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις. Πρβ. τὴν ἐμὴν Ἀκαδημικὴν πραγματείαν *Über die Methode der Textkritik* (München 1908) σελ. 7. — *θρόνοις* ἀντὶ *χρόνοις* ὁ Turnebus.

19. Παρὰ Μακροβίῳ Sat. V 22 αἱ λέξεις ἔχουσι τὴν θέσιν: πατρός . . Διός.

21. Ὁ Hermann εὐλόγως ἀντὶ ἐν λόγοις, ὁ δὲ Weil ἐν τῷ προηγουμένῳ στίχῳ ἐν οἴκοις ἀντὶ ἐν εὐχαῖς. Ἄλλ' οὐδεὶς λόγος νὰ ποιήσῃται τις ἐκποδὸν τὴν ἀντίθεσιν: ἐν εὐχαῖς . . ἐν λόγοις. Ἐνεκα τούτου καὶ ἡ μετάθεσις στίχ. 20 μετὰ στίχ. 26, ἣν ἄλλοτε προέτεινεν ὁ Weil, ὕστερον δὲ ἀπέστη αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ ἐπιδοκιμασθῇ, εἰ καὶ ὁ Blass νεωστὶ ἀποδέχεται τὴν μετάθεσιν ταύτην.

23. ἐπιστροφαι ἀντὶ ἀναστροφῆ' (ἀναστροφαι τὰ νεώτερα χειρόγραφα f g h) ὁ Burges. Ὁ Σχολ. παρέχει ἀναστροφῆ σημειούμενος εἰς στίχ. 24 «διὸ εἶπε δαιμόνων ἀναστροφῆ'». Τὰ